

Hvad så, DEFF?

Etableringen af DEFF-projektet i 1998 satte en både teknologisk og organisatorisk milepæl i forskningsbibliotekernes samarbejde. På tværs af ministerier, størrelser og interesser enedes man om *"gennem samarbejde mellem bibliotekspartnerne, fælles udviklingsprojekter samt etableringen af en teknisk infrastruktur"* at *"bidrage til en optimal udnyttelse af forskningsbaserede informationsressourcer"*. Det ser 10 år senere ud til at lykkes rigtig godt.

Det er næppe helt rigtigt at påstå, at DEFF har været den grundlæggende årsag til forskningsbibliotekernes generelt høje IKT-niveau, men den informationsteknologiske udvikling af forskningsbibliotekerne har de sidste 10 år primært været baseret på ideer, planer, og for mange bibliotekers vedkommende også økonomiske tilskud, genereret fra DEFF. Der har selvfølgelig været en del egen udvikling, for naturligvis har de enkelte forskningsbiblioteker og deres moderinstitutioner haft egne strategiske overvejelser, men med DEFF har ønsket og kravet om fællesskab og integration været fokuseret.

Vilkårene omkring os har også spillet kraftigt ind. Internettet, som vi kender det, er kun 15 år gammelt og udvikles til stadighed. Snart vil Internettet være et gigantisk interaktivt operativsystem (det såkaldte Web 2.0), hvor applikationer og services skaber yderligere samarbejdsmodeller. "Pervasive computing" ("IT i alting") vil være herskende. Hvad skal bibliotekernes services indeholde og hvori vil de adskille sig fra andre services på nettet? Vi skal facilitere kommunikation, samarbejde og interoperabilitet, ikke bare mellem biblio-

tekerne men også til andre systemer og miljøer. E-læring, kursus- og studieadministrative systemer, samarbejdsværktøj og generelle søgeredskaber skal udbygges i langt højere grad end i dag, og vi skal sikre digitalt indhold til forsknings- og undervisningsbrug.

DEFFs historie fortæller om både organisatorisk/strukturelle og strategiske forandringer undervejs. Det er naturligt og må ske for at sikre dynamik. DEFFs Styregruppe har i det sidste år således arbejdet med organisationens fremtid. Det har indtil nu resulteret i et oplæg til reorganisering af DEFF. Oplægget kan ses på DEFFs hjemmeside. Selvfølgelig tager sådant arbejde tid, det har alle forståelse for, men i betragtning af, at mandater for programområderne udløb 1. januar 2006, må der nødvendigvis meget snart træffes beslutninger. DEFF bør være en vigtig faktor i vores dagligdag – ikke bare et sted, hvor de "heldige" kan få tilskud til nødvendig serviceudvikling af biblioteket. Og, ja, strukturen bør forandres.

Der har været for mange programområder og for lidt koordination imellem dem og der har blandt bibliotekerne været uklarhed om, hvorfor nogle projekter er støttet frem for andre. Det vil være absolut nødvendigt, også på baggrund af de mange muligheder den fortsatte teknologiske udvikling bringer, at definere klarere mål for og bedre struktur på projekter og projektforløb. Der skal være plads til forsøg og fejl, men nogle af de hidtidige projekter har virket mindre heldige og kunne bestemt have været defineret klarere og fulgt nøjere. Det er forståeligt, at man lader de stærkeste

Fra Baglinjen

trække udviklingen, modellen er brugbar og i mange tilfælde nødvendig, men basisbevillinger uden projekter kræver under alle omstændigheder en vis justits for at kunne imødegå kritik.

Der er et stort behov for at sikre den generelle udbredelse og anvendelse af de mange innovative tiltag og services, som, initieret gennem DEFF, foregår på enkeltbiblioteker, ellers bliver DEFF ligegyldig for det store flertal. Det skal reorganiseringen af DEFF tage højde for.

Claus Vesterager Pedersen,
Formand DF

DEFF bør være en vigtig faktor i vores dagligdag – ikke bare et sted, hvor de "heldige" kan få tilskud til nødvendig serviceudvikling af biblioteket.